

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Spe abbate. Cap[itulum]. cvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

tates depopulavit. In cuius medio tribulationis tempore: redemptus episcopus sanctitate conspicuus in christo quieuit.

De sancto Specioso monacho. Cap. cvi.

Speciosus

monachus beati bndicti discipulus sub eodē patre vita et sanctitate refulsit. De quo grego. iij. dial. c. ix. scribit: q̄ fratrem habuit germanū noie gregoriū: q̄ ambo nobiles viri et exterioribus studiis eruditi multas pecunias in hoc mūdō possederāt: s; cūtra pauperibus largientes in castro monasterio permanserunt. Dum autē speciosus p̄ utilitate cenobii iuxta capuanam urbem missus fuisset: die quadam frater eius gregorius cum fratribus ad mēsam sedens atq; conuēscēs p̄ spiritum sublimatus asperit: et vidit speciosum germanū sui aīam longe a se positū: ab angelis in celū deferrī: Quod mox fratribus indicauit: et cucurrit. Jamq; eūdē fratrem suū sepultū reperit: quem tamē ea hora qua anima eius viderat exisse de corpore inuenit.

De sancto Spe abbate. Cap. cvii.

Spes abbas

constructus fuit monasterii quid dicitur: cam ple qui. vi. miliario a vetustissima urbe distinguitur. Qui dum sanctitate vite polleret per. iij. annorum spatium lumen oculorum amisit. Sed cū a deo flagello castigaretur corpore: habebat per sancti spiritus custodiam consolationem cordis. Post annos .v. et dominus miraculose lumen restituit: vicinum eius obitum denunciavit: atq; ut in monasterio circumquaq; constructis: verbis vite predicaret admonuit: quatenus corporis recepto sanie visitatis in circuitu fratribus cordis lumen aperiret. Qui statim iussis obtemperans fratrum cenobia circumiit: et mandata vite: q̄ ab angelo didicerat predicauit. Quintodecimo igitur die ad monasterium suū peracta predicatione reuersus est. Ibiq; fratribus puocatis astans in medio sacramentum dñici corporis sumpsit: moxq; eū eis psallere cepit. Qui illis psallentibus orationi intentus anima redidit. Omnes vō fratres qui aderant ex ore eius exisse colubam viderūt: que mox aperto oratorij tecto egressa aspiciētib; illis penetravit celum. Hec gregorius. iij. dial. cap. xi.

De sancto Probo episcopo. Cap. cviii.

Probus

episcopus reatine civitatis fuit. Qui vita et sanctitate atq; doctrina conspicuus non mediocriter effulgit. Appropinquante morte eius termino eius gravissima depressit egritudo. Qui per marium noie: circumquaq; medicos congregavit si forte eius languori subueiri posset. Qui venientes ad tactum vene denuncianerūt ei: exitū citi affuturū. Eū vō iam tps refectionis incuberet: scētus episcopus de assistentiū portu q̄ de sua salute sollicitus: eos cū sene p̄re admonuit: ut se post laborem et refectione repararet. Quibus igitur abscedētib; vñ trimodo ei relicto est puer. Qui dilecto iacetis assisteret: subito asperit intrātes ad vix dei q̄ sda viri os stolis cādūdis amictos q̄ eundē qz cādōre vestitū vultū iudicēbat. Qua claritate pulsus puer cepit enisilla voce clamare. Qua voce comotus episcopus intrātes asperit et cognouit: et stridentē: puerū cepit psolari dicēs ne timeret: qz scētus iuuenalis et scētus eleutheri martyres ad se venissent. Ille autē tate visiois nouitate nō ferēs: cursu cocito ex foies fugit atq; eos qz viderat p̄iac medicis nūciauit. Illi vō p̄pere descendētib; s; egrū quē reliquerat defunctū inuenērūt: quia illi eū secum tulerant. Quodcumvis hōies puer ferre nō potuit qui remanserat. Hec vbi supra capitulo. xij.

De sancta Romula virgine. Cap. cix.

Romula

virgo apud urbem romanā claruit que cuiusdā anus scētissime discipula fuit: et i quodā monasterio iuxta bē marie virginis ecclesiam vna cū quadā alia cōdiscipula cū ea mansit. Hec tres in vno habitu scētimoniali cōmanentes: vitam quidem moribus diuitem: sed rebus pauperem ducebāt: inter quas tamē romula magnis meritis antebat. Erat quippe mire patientie: summe obediētie: cuius os suū ad silentium: studiosa valde ad orationis usum. Que tandem paralypsi percussa: multis annis in lectulo decubans: pene omnibus membris imposita iacebat: nec tamē eius mentem ad impatientiam flagella perduerant. Et tanto sollicitius ad orandum excreuerat: q̄to aliud quodlibet agere non valebat. Nocte igitur quadam vocauit matrem redemptam: que mox conuergens ad eam: cum alia cōdiscipula accessit. Et dūz media